

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
โดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี*

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH READING COMPREHENSION
ABILITY BASED ON LOCAL CONTEXT READING MATERIALS
WITH SCAFFOLDING TECHNIQUE OF
UNDERGRADUATE STUDENTS

พนาน้อย รอดชู

Phananoi Rotchu

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

Suratthani Rajabhat University, Thailand

E-mail: phananoi@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่าง ก่อนเรียนกับหลังเรียน 2) เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวแบบมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบสอบถามแรงจูงใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีแบบไม่อิสระ (t - test for dependent) ผลการวิจัย พบว่านักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาที่เรียนด้วยสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มีแรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับมากทั้งรายด้านและภาพรวมได้แก่ด้านประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ (\bar{X} = 4.3, S.D = .051) ด้านความสนใจ ความตั้งใจและความเอาใจใส่ในการเรียน (\bar{X} = 4.49, S.D = .052) ด้านความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ (\bar{X} = 4.42, S.D = .060) เนื้อหาของการใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น ประกอบด้วย บทอ่านที่มีเนื้อหา หรือเรื่องราวเกี่ยวกับสื่อวัฒนธรรม

* Received 11 June 2020; Revised 19 July 2020; Accepted 5 October 2020

ท้องถิ่นที่ผู้เรียนเกี่ยวข้อง เนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อคือ 1) อาหารประจำท้องถิ่น (Local Foods) 2) ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) 3) สถานที่สำคัญที่น่าสนใจ (Places of interest) 4) วิถีชีวิต (Way of Life) 5) บุคคลสำคัญ (Significant people) 6) เทศกาล (Festival) 7) การแต่งกาย (Costume) 8) ศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่น (Southern Show)

คำสำคัญ: การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ, สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น, การเสริมต่อการเรียนรู้

Abstract

The objectives of this research article were to study the English reading comprehension ability, and the motivation of undergraduate students towards the use of Local context material with scaffolding technique. The samples were 30 students of undergraduate students, Suratthani Rajabhat University by simple random sampling. The instruments of research consisted of lesson plans, English reading test and questionnaire. Data were analyzed by using mean, standard deviation, and t - test for dependent. The results of the research showed that the reading comprehension ability after using Local context material with scaffolding technique was higher than that before significantly at the .05 level and the students' motivation towards the use of Local context material with scaffolding technique was at a high level in overall and each aspect the useful of reading English (\bar{X} = 4.3, S.D. = .0.51) to be determined to learn (\bar{X} = 4.49, S.D. = .0.52) successful learner (\bar{X} = 4.42, S.D. =.0.60) .Local context material were as follows 1) Local Foods 2) Local Wisdom 3) Places of interest) 4) Way of Life 5) Significant people) 6) Festival 7) Costume 8) Southern Show.

Keywords: Reading Comprehension, Local Context Reading Material, Scaffolding

บทนำ

การจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม 2558 โดยประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก การศึกษาเป็นหนึ่งในประชาคมด้านสังคมและวัฒนธรรม ในด้านสังคมและวัฒนธรรมประชาคมอาเซียน ประชาชนในภูมิภาคอาเซียนมีการแลกเปลี่ยนความรู้ วัฒนธรรมและเทคโนโลยีมากขึ้น เกิดสังคมพหุวัฒนธรรม และจากการที่อาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการทำงาน คนไทยจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งด้านทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะการทำงานรวมทั้งภาษาเพื่อการสื่อสาร (สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559)

ประเทศไทยมีวัฒนธรรมประจำชาติ ซึ่งเป็นเสมือนหนึ่งโครงสร้างหลักที่ยึดเหนี่ยวความเป็นชาติ เป็นเครื่องมือในการควบคุมสังคม สร้างความสงบเรียบร้อยและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในชาติ แต่ในความเป็นวัฒนธรรมนี้ก็ยังคงแบ่งออกเป็นวัฒนธรรมส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายการจัดการศึกษาไทยปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่นมากขึ้น เพราะหน้าที่ของการศึกษาคือการถ่ายทอดวัฒนธรรม การจัดการศึกษาทั้งในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2511)

การรับรู้ภาษาที่สอง ผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมและปฏิบัติในสถานการณ์ทางสังคมวิทยา ภาษาศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรมจึงไม่สามารถแยกออกจากกันได้ การบูรณาการวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาจึงมีการศึกษาอย่างกว้างขวาง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมอื่นอย่างแท้จริง การเรียนการสอนสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นในรายวิชาภาษาอังกฤษ น่าจะสามารถส่งเสริมทั้งความเข้าใจวัฒนธรรมระดับนานาชาติ และความเข้าใจวัฒนธรรมของตนเองของผู้เรียนได้ดีขึ้น ทั้งนี้เพราะวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษานานาชาติ นั้น ก็เพื่อใช้อธิบายวัฒนธรรมของตนและเข้าใจวัฒนธรรมของชาติอื่น สอดคล้องกับ Kreishan R.A. & Saidat, A.M. ที่กล่าวว่าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ เป็นทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ให้ทันโลกทันเหตุการณ์ (Kreishan R.A. & Saidat, A.M., 2011)

ดังนั้น เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียน อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจและภูมิใจในเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน สามารถสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ทางวัฒนธรรมของตนกับชาวต่างชาติได้ จึงควรมีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษมากขึ้น การจัดการเรียนรู้ที่จะนำวัฒนธรรมไทยมาผสมผสานกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และวัฒนธรรมนานาชาติจะช่วยให้ผู้เรียนไทยได้เปิดโลกทัศน์ของตนทำให้รู้จักและเข้าใจเพื่อนมนุษย์ในสังคมโลกมากขึ้น ได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่คล้ายคลึง แตกต่างและหลากหลาย ซึ่งการเรียนการสอนรู้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นจะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างเข้าใจ มีความรู้อย่างเพียงพอ สามารถสื่อสารหรือแลกเปลี่ยนความรู้วัฒนธรรมของตนกับผู้อื่นได้ ความรู้ดังกล่าวได้มาจากทักษะการอ่านเป็นหลัก แต่ปัญหาที่พบก็คือ การอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะซึ่งผู้เรียนยังไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างพอเพียงทั้งในและนอกห้องเรียน ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่าน

ภาษาอังกฤษ คือ ผู้เรียนมีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ประกอบกับความสามารถและความถนัดทางภาษาของผู้เรียนแต่ละคนต่างกัน ผู้เรียนยังขาดทักษะและกลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษ ตลอดจนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการแสวงหาความรู้จึงยังไม่สามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคมากในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เพราะบริบทหรือเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนอ่านยังไกลตัว ไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรือประสบการณ์เดิมส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีแรงจูงใจในการอ่าน ไม่เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมายจากการอ่านอีกทั้งผู้เรียนมีบทบาทน้อยในการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน (เสาวลักษณ์ รัตนวิซซ์, 2556)

แนวคิดของ Vygotsky, L.S. ที่เกี่ยวข้องและจำเป็นกับการอ่านซึ่งได้นำเสนอไว้ว่า ถ้าผู้สอนมอบหมายงานให้ผู้เรียนแล้วผู้เรียนทำได้สำเร็จโดยไม่ต้องช่วยเหลือแสดงว่าผู้เรียนทำได้เองอยู่แล้ว ผู้เรียนไม่ได้รับการสอนอะไรเลย สิ่งที่ผู้เรียนทำได้เองตามลำพังและไม่ต้องช่วยเหลือตามแนวคิดของ Vygotsky, L.S. เรียกว่า บริเวณพัฒนาการจริง (Zone of Actual Development : ZAD) การเรียนการสอนจะเกิดขึ้นจริงบริเวณรอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development : ZPD) ระดับเหนือกว่าบริเวณที่ผู้เรียนสามารถทำงานได้เองตามลำพัง (Vygotsky, L.S., 1978) อะไรก็ตามที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยการช่วยเหลือและสนับสนุนจากผู้สอน เพื่อน และสิ่งแวดล้อมทางการเรียนการสอน เรียกได้ว่าอยู่ภายในบริเวณรอยต่อพัฒนาการ ความสามารถใหม่ของผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ภายในบริเวณรอยต่อพัฒนาการเท่านั้นการเรียนรู้จะเริ่มจากสิ่งที่รู้แล้วไปยังสิ่งใหม่เสมอ การสอนที่ดีต้องคำนึงถึงและสร้างขึ้นจากการเชื่อมโยงของสองสิ่งนี้ การสอนดังกล่าวใช้คำว่า การเสริมต่อการเรียนรู้ คือ สร้างความสามารถทางปัญญา ต้องเริ่มจากพื้นฐานที่ผู้เรียนและสามารถทำได้แล้วความรู้ใหม่จะถูกสร้างเหนือสิ่งที่รู้แล้ว ผู้สอนต้องให้การเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการสร้างตั้งแต่พื้นฐานไปสู่บรรยากาศของสิ่งที่ยังไม่รู้ การเสริมต่อการเรียนรู้ต้องเริ่มต้นจากสิ่งที่อยู่ใกล้กับประสบการณ์ของผู้เรียน และสร้างสิ่งที่อยู่ไกลจากประสบการณ์ออกไป ดังนั้นการเริ่มต้นงานอ่านใหม่ ๆ การเสริมต่อการเรียนรู้ควรเป็นรูปธรรม เป็นสภาพภายนอกที่มองเห็นทฤษฎีของ Vygotsky, L.S. แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้เริ่มจากรูปธรรมไปสู่นามธรรม ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเนื้อหาสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้การอ่านด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (Vygotsky, L.S., 1978)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน

2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การดำเนินการทดลอง ดำเนินการดังนี้

การกำหนดแบบแผนการทดลองการทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ที่มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียวแบบมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design) โดยมีแบบแผนการทดลองดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

การวัดก่อนการทดลอง	การจัดกระทำ	การวัดหลังการทดลอง
T ₁	X	T ₂

X = การจัดกระทำ (Treatment)

T₁ = การทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำการทดลอง (Pretest)

T₂ = การทดสอบหลังจากที่จัดกระทำการทดลอง (Posttest)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี คณะครุศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 250 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี คณะครุศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 30 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรจัดกระทำ คือ การสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแรงจูงใจในการเรียน

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาของการใช้สื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย บทอ่านที่มีเนื้อหา หรือเรื่องราวเกี่ยวกับสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ผู้เรียน

เกี่ยวข้อง มีประสบการณ์หรือมีความรู้พื้นฐานเดิมอยู่บ้าง ซึ่งได้พิจารณาคัดเลือกและสร้างเนื้อหาในชั้นวางแผนโดยพิจารณาความเหมาะสมกับผู้เรียนและจุดประสงค์ในการอ่านเป็นสำคัญ เนื้อหาประกอบด้วยหัวข้อคือ 1) อาหารประจำท้องถิ่น (Local Foods) 2) ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) 3) สถานที่สำคัญที่น่าสนใจ (Places of interest) 4) วิถีชีวิต (Way of Life) 5) บุคคลสำคัญ (Significant People) 6) เทศกาล (Festival) 7) การแต่งกาย (Costume) 8) ศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่น (Southern Show)) เป็นการนำเรื่องราวความเป็นจริงที่มีอยู่ในสังคมของผู้เรียนมาจัดการเรียนการสอน ซึ่งใช้เนื้อหาสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ดังนี้คือบทอ่านมีลักษณะการเขียนที่หลากหลาย เช่น เป็นบทอ่านประเภทบรรยาย (Descriptive) บทอ่านประเภทเล่าเรื่อง (Narrative) หรือบทอ่านประเภทอธิบาย (Expository) เป็นต้น บทอ่านมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในการสอน มีคำศัพท์ใหม่ที่มีบริบทใกล้ตัวผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมในการทำความเข้าใจบทอ่านได้ และเพลิดเพลินกับเนื้อหาที่อ่านในบทอ่านมีเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน, บทอ่านมีเนื้อหาใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมีความหลากหลาย และมีลักษณะการนำเสนอที่น่าสนใจชวนให้ติดตาม

5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

5.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ใช้สำหรับการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบดังกล่าวได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อและนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านได้เสนอแนะข้อแก้ไขในแต่ละข้อคำถามของแบบทดสอบ แต่ละข้อได้ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากกว่า 0.50 นำแบบทดสอบด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก คัดเลือกแบบทดสอบแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

5.2 แบบสอบถามแรงจูงใจ เป็นแบบสอบถามเพื่อวัดแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้เลือกประเมิน 5 ระดับ ได้แก่ (5) = มากที่สุด (4) = มาก (3) = ปานกลาง (2) = น้อย (1) = น้อยที่สุด ตามลำดับ การดำเนินการสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ มีขั้นตอน ดังนี้

5.2.1 ศึกษาหลักการ เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม

5.2.2 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้สื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้

5.2.3 นำแบบสอบถามแรงจูงใจการเรียนรู้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบประเด็นคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ ความครอบคลุมของคำถามในแบบสอบถาม และนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไข โดยพิจารณาให้คะแนน ดังนี้

+1 ประเด็นคำถามนั้นมีความสอดคล้อง

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าประเด็นคำถามนั้นมีความสอดคล้องหรือไม่

- 1 ประเด็นคำถามนั้นไม่สอดคล้อง

5.2.4 จากนั้นนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยในแต่ละข้อ เรียกค่านี้ว่า “ดัชนีความสอดคล้อง” ถ้าข้อใดมีดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าประเด็นคำถามนั้นมีความจำเป็นต้องถาม แต่ถ้าต่ำกว่า 0.5 ให้ตัดออกหรือแก้ไขปรับปรุง แล้วนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

5.2.5 นำแบบสอบถามแรงจูงใจที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับ กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความบกพร่องต่าง ๆ ให้ได้รูปแบบที่ถูกต้องและสมบูรณ์ ถ้ายังไม่สมบูรณ์นำกลับไปแก้ไขอีกครั้ง

5.2.6 นำแบบสอบถามแรงจูงใจที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขและสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

6.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) กับกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และดำเนินการสอนโดยใช้สื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ โดยดำเนินการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษประกอบด้วยแผนการเรียนรู้ทั้งหมด 8 แผน รวม 24 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 สัปดาห์

6.2 การดำเนินการหลังการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post - test) โดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและวัดแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนโดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวมไว้มาวิเคราะห์ ดังนี้

7.1 เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากแบบวัดความสามารถการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติทีแบบไม่อิสระ (t - dependent)

7.2 หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) จากแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

8. สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แรงจูงใจในการเรียนอยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ในครั้งนี้ ผู้รายงานขอเสนอผลการวิจัยเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

การอ่านเพื่อความเข้าใจ N	Mean (\bar{X})	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน 30	18.48	2.410	16.699	.000*
หลังเรียน 30	22.54	2.252		

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แรงจูงใจในการเรียนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเสริมต่อการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ระดับแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเสริมต่อการเรียนรู้ของกลุ่มทดลอง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงระดับแรงจูงใจโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้

รายด้านและภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ด้านประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ	4.30	0.51	มาก
ด้านความสนใจ ความตั้งใจและความเอาใจใส่ในการเรียน	4.49	0.52	มาก
ด้านความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จ	4.42	0.60	มาก
เฉลี่ยรวม	4.40	0.54	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า แรงจูงใจการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเสริมต่อการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

บทอ่านจากสื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่นำมาใช้ประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ น่าสนใจ เป็นสิ่งใกล้ตัว ชวนอ่าน ผู้เรียนมีความคุ้นเคย และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้น รักการอ่าน เนื่องจากเห็นความสำคัญและประโยชน์ของสื่อที่อ่านจึงส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวีริยา ทองประดิษฐ์ ที่พบว่าผู้เรียนที่เรียนทักษะการอ่านโดยใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่นภาคใต้มีพัฒนาการในรายการวิธีการอ่านสูง การสอนเนื้อหาจากสื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นการให้ประสบการณ์จริงแก่ผู้เรียน การที่ผู้เรียนได้อ่านเรื่องที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือปฏิบัติอยู่ในชีวิตประจำวันจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านมากยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมการอ่านเป็นการส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้อย่างประสบความสำเร็จผ่านกิจกรรมก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่าน ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอ่านและการเรียนรู้แบบร่วมมือ อีกทั้งเน้นการรู้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่คุ้นเคย จะช่วยให้ผู้อ่านใช้ความรู้เดิม (Schema) เตาคความเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น เป็นการบูรณาการสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวเข้ากับบทเรียน ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริง และเชื่อมโยงชีวิตจริงที่ผู้เรียนมีประสบการณ์เข้ากับสิ่งที่เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการอ่านว่าสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนได้ เป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการอ่านของผู้เรียน (สุวีริยา ทองประดิษฐ์, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ในขั้นตอนการสอนอ่านแต่ละขั้นว่าการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ดียิ่งขึ้นและเป็น การตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล เนื่องจากบางคนชอบทำงานเดี่ยว บางคนชอบทำงานคู่ บางคนชอบทำงานกลุ่ม ดังนั้นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้ เพราะผู้เรียนมีโอกาใช้ความสามารถได้อย่างเต็มที่ในการทำงานเดี่ยว และมีโอกาสช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เมื่อต้องทำงานร่วมกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองที่มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการอ่าน ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงออกทางความคิดมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้รายงานให้อิสระแก่นักศึกษาในการทำงาน ไม่เคร่งครัดและคอยให้คำแนะนำตลอดจนช่วยเหลือเมื่อนักศึกษาเกิดปัญหา จึงทำให้นักศึกษาไม่วิตกกังวลในการทำกิจกรรม บรรยากาศในการเรียน ไม่เคร่งเครียด ผู้เรียนมีความสนุกสนานในการเรียน มีความกระตือรือร้น สนใจ ใฝ่รู้ และประการสำคัญ คือ ครูสามารถควบคุมชั้นเรียน ในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมได้ เนื่องจากกิจกรรมการอ่านทำให้ผู้เรียนสนใจและเห็นประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรสุดา นาวารักษ์ ที่พบว่า การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อที่มีความหลากหลายทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น การนำสื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนประสบการณ์การอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบการสอนอ่านได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้เลือกกิจกรรมที่ตนสนใจ และลงมือปฏิบัติจริงทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม การให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา มาก ๆ สร้างสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ตลอดจนนำสื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ผู้เรียนคุ้นเคย พบเห็นบ่อย ๆ และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนมาใช้สอนอ่านทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในข้อความและเนื้อหาที่ปรากฏบนสื่อจะทำให้บรรลุจุดประสงค์ของการอ่านมากขึ้น (พรสุดา นาวารักษ์, 2562)

2. แรงจูงใจในการเรียนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นและการเสริมต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก การใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทที่กำหนดขึ้นเอง ซึ่งจะต้องใช้ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เป็นการใช้ทักษะสัมพันธ์ สอดคล้องกับการนำหลักการของแนวการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร เป็นการฝึกให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งจะช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ของผู้เรียนด้วยกันและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน เป็นการสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้ผู้เรียนสนใจเรียน เกิดแรงจูงใจและมีทัศนคติที่ดี ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาโดยใช้เรื่องราวเกี่ยวกับสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น หัวข้อเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งท่องเที่ยว เทศกาลต่าง ๆ บุคคลสำคัญ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้เรื่องการอ่าน การออกเสียง คำศัพท์ สำนวนโครงสร้างของภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รวมทั้งผสมผสานเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ ได้อีกด้วย

การนำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษ ช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนและมีความมั่นใจที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยโดยใช้ภาษาอังกฤษ สามารถใช้คำศัพท์สำนวน และโครงสร้างภาษาอังกฤษเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย สามารถแสดงความคิดเห็น สนทนา และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชาวต่างชาติได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

Lapp, D. & Flood, J. ที่กล่าวไว้ว่าการใช้ภาพประกอบในบทอ่าน หรือใช้ภาพเป็นสื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในการอ่าน พยายามทำความเข้าใจบทอ่าน ช่วยให้การเรียนรู้และเข้าใจบทอ่านมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจลึกซึ้ง เห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมตนเองเมื่อได้ศึกษาวัฒนธรรมของผู้อื่นควบคู่ไปด้วยจะทำให้มีความรู้กว้างขวาง มีความคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างวัฒนธรรมของตน และของผู้อื่นได้ เกิดเป็นกระบวนการค้นหาความหมายและนำไปสู่ความรู้ใหม่ และมุมมองใหม่ ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะและความสามารถในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมได้ บรรยากาศในการเรียนผ่อนคลาย สนุกสนาน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีระบบ ผู้สอนใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนคิด ค้นหา รวบรวมคำพูดได้ตามความคิดอย่างต่อเนื่อง ไม่หยุดชะงัก โดยไม่ต้องเริ่มต้นใหม่ ผู้เรียนมีความมั่นใจ และมีความสุขในการเรียน (Lapp, D. & Flood, J., 1986) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศักดิ์ชาย แซ่ลี้ม พบว่า ผู้สอนคอยพูดกระตุ้นผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น อธิบาย ยกตัวอย่าง ชี้แนะ ให้แนวทางเสริมต่อความคิดของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนนั้นไม่ยาก เกิดกำลังใจในการเรียน และอบอุ่นใจในการเรียน (ศักดิ์ชาย แซ่ลี้ม, 2562) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรัญญา วาหารักษ์ ที่พบว่าเนื้อหาทางวัฒนธรรมที่ควรสอนนั้นควรเกี่ยวข้องกับประเทศต่าง ๆ ในโลกไม่ใช่ประเทศที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่เท่านั้น นอกจากนั้นยังเชื่อว่าวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่ควรสอนเพราะช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการถ่ายทอดข้อมูลจากทักษะหนึ่งไปสู่อีกทักษะหนึ่ง เช่น อ่านข้อความจากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นแล้วนำข้อมูลที่ได้อาถ่ายทอด อ่านส่วนประกอบของอาหารแล้วเติมคำลงในช่องว่างหรือสรุปเป็นภาพวาด นอกจากนี้การเลือกสื่อที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความที่อ่านสามารถถ่ายทอดข้อมูลได้ ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียน การจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายที่เหมาะสมกับเนื้อหาจากสื่อที่นำมาใช้ในการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียน มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การนำเสนอสิ่งที่อ่าน การออกแบบผลิตภัณฑ์และการคิดเมนูอาหารใหม่ ๆ เป็นต้น การใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่กำหนดขึ้นเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทที่กำหนดขึ้นเอง การนำเสนอเนื้อหาวัฒนธรรมไทยเป็นภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยโดยใช้ภาษาอังกฤษ สามารถใช้คำศัพท์สำนวน และโครงสร้างภาษาอังกฤษเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย สามารถแสดงความคิดเห็น สนทนา และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชาวต่างชาติ (ศรัญญา วาหารักษ์, 2558)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนโดยใช้สื่อสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนอ่านแบบเสริมต่อการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแรงจูงใจในการเรียนโดยใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวการสอนแบบการเสริมต่อการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะ ผู้รายงานมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนและการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

- 1) ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน ผลการศึกษาพบว่า การใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น ผู้สอนภาษาอังกฤษควรนำวิธีการนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านและนำความรู้ไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ การเลือกสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นประกอบการสอนอ่านนั้นควรเลือกรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียน ควรคำนึงถึงความรู้ ด้านสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นของผู้เรียน ประสบการณ์เดิมและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก เพราะปัจจัยดังกล่าวจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น สนใจ ตั้งใจอ่าน และสามารถอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น
- 2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการแสดงออกทางความคิด ทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน ผู้สอนสามารถควบคุมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรม ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาการใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นประกอบการสอนในหลักสูตรสาขาวิชาอื่น ๆ ควรมีการทดลองใช้สื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นในรูปแบบของ streaming webinar website ควรนำเนื้อหาจากสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมาสร้างเป็นชุดฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง พูด และทักษะการเขียน ควรนำสื่อวัฒนธรรมท้องถิ่นมาเป็นเนื้อหาในการสอนภาษาอังกฤษในชั้นปีต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- เสาวลักษณ์ รัตนาวิซซ์. (2556). การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา: กลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการพัฒนาการเรียนรู้หนังสือเพื่อปวงชน. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสหธรรมิกจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2511). การปฏิรูปการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พรสุดา นาวารักษ์. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยบูรณาการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอสตรีมมิ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์

- ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์สุวีรียาสัน.
- ศรีัญญา วาหะรักษ์. (2558). การนำเสนอวัฒนธรรมในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายและการรับรู้ของครู. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานาชาติ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ศักดิ์ชาย แซ่ลิ้ม. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยบูรณาการการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับวิดีโอสตรีมมิ่งของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ใน วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ.
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.
2560 - 2579. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ.
- สุวีรียา ทองประดิษฐ์. (2560). กลวิธีการอ่านที่จำเป็น ปัญหา ความต้องการ และความสนใจใน
การฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาบริบทท้องถิ่น. ใน วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานาชาติ.
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Kreishan R. A. & Saidat, A. M. (2011). The effect of religious and culture schemata
o Jordanian students, comprehension of English texts. *International Journal
of Academic Research*, 3(4), 339-347.
- Lapp, D. & Flood, J. (1986). *Teaching Students to Read*. New York: Newbury House.
- Vygotsky, L.S. (1978). *Mind in Society : the Development of Higher Psychological
Process*. Boston: Harvard University Press.